TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE, REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ !

Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 52 (888) * miercuri 26 decemb. 1962 * 8 pag. 30 bani

A 15-a ANIVERSARE

Bogat a fost anul acesta în izbînzi si-n bucurii pentru poporul țării noastre: cînd gîndurile vor poposi în amintiri, 1962 rămîne veșnicit ca *anul colectivizării*, anul în care s-a înscris, cu nemuritoare slove în cartea istoriei, victoria definitivă a socialismului, la orașe și sate, în Republica Populară Romînă.

Voi, copiii — pionieri și școlari — rostiți acest nume al patriei, Republica Populară Romînă, cu firească dragoste și mîndrie, gîndindu-vă că republica noastră este la fel de tînără ca și cei mai mari dintre voi, că ea împlinește în zilele acestea cincisprezece ani, ca atîția dintre băieții și fetele care și-au luat rămas bun, ori își vor lua în curînd de la cravata de pionier și au primit sau vor primi carnetul de utemist! Cincisprezece ani, în viața unui popor, înseamnă, socotiți numai în desfășurarea vremii, un crîmpei foarte scurt. Dar acești cincisprezece ani cîți sărbătorim de la proclamarea republicii au adus cu ei asemenea schimbări, au innoit intr-atîta și chipul patriei și sufletul oamenilor ei, încît îi putem cîntări pe cumpăna istoriei nu cu anii, ci cu veacurile!

Abia trecuseră trei ani de la eliberarea țării, de la luminoasa zi a lui 23 August 1944, și visurile de veacuri ale străbunilor erau înfăptuite de către clasa muncitoare, de către partidul ei, călit în lupte, cînd, într-o zi, în preajmă de An nou, am trecut și pragul acestei noi biruințe: izgonirea ultimului rege, doborîrea celei din urmă stavili în drumul nostru către libertatea deplină; alungam în acea zi de decembrie una dintre cele mai crunte întruchipări ale exploatării, ale jafului și împilării milioanelor de truditori de la orașe și sate, ultima rămășiță a unor vremi apuse pentru totdeauna.

De atunci au trecut cincisprezece ani și cît cuprindem cu ochii minții — în tot ce am înfăptuit de-a lungul lor, pînă în cel mai îndepărtat unghер al țării — ne umple inima de îndreptățită mîndrie, de întemeiată încredere că vom desăvîrși construirea socialismului și a comunismului în patria noastră.

Și cînd ne măsurăm și ne numărăm — ca buni gospodari — avuția, punem în socoteală copiii țării, schimbul de mîine, nădejdea noastră, pe voi, aceia născuți sub soarele socialismului și care veți cunoaște fericirea de a păși în era comunistă.

De cînd lumea și pămîntul nu a fost generație mai dăruită decît a voastră, drum mai larg deschis celor mai îndrăznețe visuri, putinței de a le trăi aievea și mai din plin.

Fiți vrednici de măreția acestor timpuri, voi cei mai tineri cetățeni ai tinerei noastre republici! Învățați cu rîvnă, îmbogățiți-vă mintea și împodobiți-vă inima cu comorile științei, ale culturii, ale artei, căliți-vă trupul în voiniceștile întreceri sportive, în voioasă drumeție, bucurați-vă de iubirea și de grija cu care sînteți înconjurați de către părinții voștri și înainte de toate, de către părintele nostru al tuturor — Partidul Muncitoresc Romîn.

După străveche datină, la mulți ani cu spor și sănătate!

MARCEL BRESLAȘU

Desen de C. MALIN

Stema Republicii

Ne ești, o, stemă, cu atît mai dragă
cu cît a noastră te simțim întreagă:
tot ce înfățișezi cu măiestrie,
comorile vrăjite sub penel,
noi le cunoaștem și în zarea vie,
ba chiar trudim să le sporim nițel.

De pildă, sonda ce împunge cerul
ne amintește cum renaște fierul
cîndva sortit ruginei și uitării,
dar căutat de noi, luat și dus,
trecut prin Hunedoara și dat țării
să-i salte bogățiile mai sus.

Bălaia ta cunună, grea de spice,
de colindarea miriștei ne zice,
De grijă-ne ca nici un bob de aur
să nu rămînă risipit, stingher;
să-l adunăm în marele tezaur
cu un salut voios de pionier.

Bătrînele păduri de rășinoase
trezesc ecoul altei zi frumoase,
cînd după fierăstrăul și securea
care-au curmat copaci din rădăcini,
noi în puieți aducem iar pădurea
cu viitori molizi, și brazi, și pini.

De-aceea mîndra ta alcătuire
ne-aprinde bucuria în privire.
Rîvnim să fim, întru a țării slavă,
fii credincioși la bine și la greu,
constructori buni și oameni de ispravă
sub razele luceafărului tău.

ȘTEFAN IUREȘ

Anul CINCISPREZECE

În calendarul celor 15 ani ai republicii noastre, fiecare filă poartă însemnul unor mari realizări. Într-adevăr, nu e an din aceştia 15 care să nu fi fost martorul unor cuceriri de seamă ale oamenilor muncii, conduşi de partid, pe drumul bunăstării. Între aceste înfăptuiri se numără şi acelea destinate vouă, copiilor, schimbul de mîine al constructorilor socialismului.

În ceea ce vă priveşte, calendarul celor 15 ani poartă şi alte însemne importante: succese la învăţătură şi în activitatea obştească, dovezi ale recunoştinţei voastre pentru ceea ce partidul a făcut pentru voi.

Pentru a descrie toate acestea ar trebui nenumărate pagini... De aceea, noi ne-am gîndit să alegem un singur an, al cincisprezecelea, anul 1962. De fapt, în el se reflectă şi se împlinesc toate realizările celorlalţi ani minunaţi ai republicii noastre.

PRIMĂVARA

Numai cine nu a fost atent nu a auzit în ziua aceea cum mugurii şi-au deschis perlele să primească soarele! Arieşul îşi sporise apele repezi. Văzduhul, ameţit de parfumuri, se prelingea printre ramuri clătinîndu-se o dată cu ele.

O dată cu mugurii...

O dată cu mugurii, în *comuna Cheia, regiunea Cluj* şi-a deschis larg porţile o nouă gospodărie agricolă colectivă: *Arieşul*. Aceasta s-a întîmplat în zilele cînd se încheia în întreaga patrie colectivizarea agriculturii. Aşa cum mugurii se deschiseseră să primească lumina soarelui şi se dezvoltau, tot astfel s-a deschis în faţa ţăranilor drumul belşugului, drum arătat de partid.

Era, într-un loc bine ales, comuna toată adunată, investmîntată în portul nostru naţional. Şi s-au auzit, cînd sta să înceapă festivitatea, sunete de trompete. Au apărut pionierii Costea Ana, Popa Augustin, Buşuiu Eugenia şi alţii de la *Şcoala de 8 ani nr. 1, Turda.* Ei i-au felicitat pe noii colectivişti pentru viitorul pe care şi-l făuresc călăuziţi de partid. Emoţia clipei acesteia le-a îmbujorat oamenilor obrajii şi le-au împodobit privirile cu mărgăritare. S-a adunat apoi echipa artistică a pionierilor care a făcut să răsune cîntecele.

Îşi aplaudau colectiviştii mlădiţele. Ropoteau palmele aspre; ca apele Arieşului învolburate de primăvară, aşa ropoteau...

În toată ţara se încheia colectivizarea.

Hărnicie

600 erau. Cravate roşii tot atîtea.

Smulgeau ciulinii din imaş şi mătrăguna, şi tot ce era nefolositor. Într-o singură zi, pe cele 20 de hectare de imaş au rămas doar ierburile fragede, şi cîntecele copiilor, şi purpura amurgului...

E cunoscută hărnicia pionierilor din comuna *Moţăeni, raionul Tîrgovişte.*

Oraşul dintre dealuri

Rîvna pentru frumos a pionierilor din *Bîrlad* rămîne nedezminţită. Ei vor ca oraşul lor să fie cel mai frumos.

Toamna aceasta a scuturat frunzele primilor puieţi săditi în primăvară de pionierii de la *Şcoala medie nr. 2.*

Şi tot ei au strîns o parte din frunzişul căzut pe străzi. Chiciura ce-o poartă pe ramuri puieţii readuc primăvara din nou în oraşul acesta dintre dealuri.

Hotărîrea pionierilor

Dorinţa pionierilor Şcolii de 8 ani din *Ighiu, regiunea Hunedoara* a fost îndeplinită. Într-o zi, au plecat cu toţii să viziteze Şcoala de mecanici agricoli din Alba Iulia. Maşinile complicate şi mai ales perspectiva strunirii lor, a bătăliilor cu hantrii, cu natura i-au impresionat pe mulţi dintre ei. Borza Florian, Miclea Teodor, Beniceanu Ion şi alţii, fruntaşi la învăţătură, au hotărît ca după absolvirea clasei a VII-a să se înscrie la această şcoală pentru a deveni mecanici agricoli.

Anii ne vor îndeplini şi nouă dorinţa să scriem despre ei dar... ca despre fruntaşi ai recoltelor bogate! Şi asta se va întîmpla poate tot într-o primăvară, cînd mugurii îşi vor deschide perlele să primească soarele.

Drumeţiile sînt îndrăgite de toţi pionierii...

VARA

A poposit la noi într-o zi de iunie, şi termometrul mi-a şoptit că e Vara... Plină de energie, i-a făcut semn Soarelui să se apropie mai mult de obrazul întinselor holde de grîu; a împrăştiat un curcubeu întreg de culori prin poiene şi parcuri; a stat de vorbă cu livezile despre caise şi vişine, despre prune şi piersici; iar în cele din urmă, a intrat în şcoală, a luat clopoţelul din cancelarie şi a sunat:

— Vacanţa!

Pe urmă, sub privirile bucuroase ale copiilor, a luat creta şi a scris mare pe tablă:

ÎN TABERE ŞI COLONII VOR PLECA 136.000 de pionieri, elevi şi studenţi.

ÎN EXCURSII REGIONALE ŞI INTERREGIONALE vor merge 223 000 de pionieri, elevi şi studenţi.

LA DRUMEŢIILE DE 1-2 ZILE vor lua parte 1 800 000 de pionieri, elevi şi studenţi.

CASELE ŞI PALATELE PIONIERILOR, BAZELE SPORTIVE vă aşteaptă cu o mulţime de surprize plăcute!

Pe litoral

Vă închipuiţi cît de veseli au fost copiii! „E o vacanţă de neuitat!" — ne-a mărturisit *Armănuţă Nicolae*, un pionier din raionul Huşi, şi patruzeci şi nouă de voci au ţinut să încuviinţeze spusele lui. Discuţia se desfăşura pe plaja de aur a litoralului nostru, în tabăra pionierească de la *Tuzla*, unde, între alţii, şi-au petrecut o parte din vacanţă şi 50 de pionieri din raionul Huşi. Cea mai mare parte dintre ei sînt fii de colectivişti — şi noi ne-am gîndit în clipa aceea că singur soarele verii n-ar fi fost de ajuns pentru ca nişte copii de ţărani să facă plajă pe litoral; pentru asta a fost nevoie mai întîi de soarele socialismului.

Spic cu spic, patriei snop!

Cînd poporul nostru muncitor face atît de mult pentru ca viaţa copiilor să fie senină, veselă şi îmbelşugată, cum s-ar putea ca inima să nu te îndemne să contribui şi tu, după puterile tale, la tot ceea ce se face în ţara noastră pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste? *„Spic cu spic, patriei snop!"* — iată o chemare devenită demult tradiţională în rîndurile pionierilor. Ea a răsunat în această vară cu mai multă voioşie ca oricînd; era întîia vară a unei agriculturi în întregime colectivizată. Poate că, peste ani, *Hristache Mariana, Pantilie Fănel şi Cocoş Tudor, din comuna Zmîrdioasa, regiunea Bucureşti* nu-şi vor mai aduce aminte în amănunt cum au ieşit la strîns spice în vara lui 1962 dar, cu siguranţă, vor şti că sentimentul nobil al dragostei de muncă s-a născut în inima lor încă din anii c[illegible]ei roşii. Ei nu se cunosc, pr[illegible]bil, cu colegii lor de aceeaşi vîrstă din *comuna Sînandrei, regiunea Banat, sau cu cei din Mereni, regiunea Dobrogea*, dar rezultatele muncii lor s-au întîlnit undeva, într-o puternică garnitură de cale ferată, încărcată cu grîne...

Vizitele în întreprinderi sînt tot atîtea prilejuri de a afla noi lucruri interesante.

Cîntecul şi voia bună sînt prieteni nedespărţiţi ai copiilor

Din agenda vacanţei

Dacă unii din cei care şi-au propus să-şi facă un „jurnal de vacanţă" nu l-au dus pînă la capăt, aceasta se datoreşte prea multor fapte care se cereau aşternute pe hîrtie, fiecare zi fiind încărcată de întîmplări interesante! *Pionierii craioveni* au vizitat uzinele „Electroputere", *pionierii orădeni* au iniţiat grupe pentru păstrarea curăţeniei oraşului. *pionierii aeromodelişti din Tg. Mureş* s-au întrecut cu colegii lor din Cluj, *pionierii din Săcălaz, regiunea Banat,* împreună cu cei din *Becicherecul Mic şi Beşenova Nouă* — comune învecinate — au făcut o excursie îndelungată: Arad — Hunedoara — Petroşeni — Uricani — Tg. Jiu...

Într-adevăr, o vacanţă minunată, dar nu neobişnuită: aşa a fost şi anul trecut, numai că acum a fost mai frumoasă. Aşa va fi şi la anul, numai că va fi şi mai frumoasă...

TOAMNA

Toamnă bogată, toamnă roditoare. Şi pentru muncitori, şi pentru colectivişti, şi pentru... pionieri! Începe noul an şcolar. Va fi un an rodnic. Nu-i vorbă, şi anul trecut s-au obţinut multe succese. Uite, răsfoieşti jurnalul unităţii, şi, rînd pe rînd, ţi se înfăţişează tot felul de acţiuni pionereşti. Imaginaţi-vă însă un jurnal mare, mare de tot, un fel de jurnal al tuturor unităţilor din patria noastră! Cîte lucruri interesante n-ai afla! De pildă, că la Iaşi s-a turnat temelia unei noi şcoli cu 25 de clase, că în comunele Frunzeni, Suseni şi Dulcea din raionul Reghin au fost ridicate noi şcoli de 8 ani, că, de asemenea, în comunele Moviliţa, Dolhasca, Putna, (toate din regiunea Suceava), începînd din acest an sînt şcoli medii noi! Dacă în acest jurnal ai mai desena o hartă, iar locul unde s-ar construi o şcoală nouă l-ai însemna cu o steluţă, cerul dintr-o seară senină de vară cu puzderia lui de stele s-ar coborî... în jurnal!

Să răsfoim împreună cîteva pagini

15 septembrie. „Prima zi. Şcoala e un adevărat palat. Clasele sînt mari, luminoase, curate. Mobilierul e şi el nou. O nouă bucurie ne aşteaptă: pe fiecare bancă se găseşte un buchețel de flori şi... manualele! Darul partidului, dar oferit fiecărui şcolar cu prilejul începerii şcolii. 17 400 000 manuale şcolare au fost asigurate gratuit anul acesta tuturor pionierilor şi şcolarilor din clasele I—VII. Şi noi, copiii din Sărmaş, raionul Luduş am avut aceste bucurii".

Tot 15 septembrie. „În această zi mai mulţi pionieri absolvenţi a 7 clase din comuna Stoieşeşti am intrat pe poarta altei şcoli — *Şcoala de mecanici agricoli din Bîrlad.* La concursul de admitere am reuşit foarte bine, şi eu, Brînzei Virgil, şi Ciuchilan Pintilie, şi Bordeanu Alecu, şi Prodan Ion. Am obţinut rezultate bune pentru că dorinţa noastră, a tuturor, este să devenim mecanici agricoli pricepuţi, să facem ca ogoarele colectivei să dea roade cît mai bogate. De aceea am şi învăţat cu sîrguinţă. Noi ştim că numai prin muncă obţii rezultate bune. Şi învăţăm".

20 octombrie. „Cînd tovarăşul instructor a spus: „Primiţi în rîndurile voastre pe noii pionieri" din partea noastră erau numai braţe întinse, strîngeri de mîini. Cu toţii ne bucuram pentru colegii noştri mai mici — Petreanu Gheorghe, Giurgui Violeta, Ţugui Gheorghe, Unc Doina şi Magdiu Melania care au devenit şi ei purtători ai cravatelor roşii. Seara, cînd focul de tabără îşi trimitea scînteile jucăuşe spre înaltul cerului, pionierii detaşamentului claselor a VII-a din comuna Satchinez, regiunea Banat au oferit noilor pionieri un tot atît de strălucitor program artistic".

11 noiembrie. „La consfătuirea raională a micilor naturalişti din Sighişoara pionierii au prezentat multe şi interesante rezultate ale activităţii lor ştiinţifice din sere şi loturi experimentale".

25 noiembrie. „Cupa oraşului Bucureşti! Şcoala noastră, Şcoala de 8 ani nr. 169, a ocupat locul întîi la atletism. Toate ziarele au scris despre noi. Avem obligaţia ca de acum înainte să ne străduim şi mai mult".

Alte pagini, alte acţiuni pionereşti... Zilele de toamnă sînt urmate de cele de iarnă şi toate, toate ne vorbesc de viaţa fericită a copiilor patriei.

În sport, ca şi la învăţătură, pionierii vor să fie fruntaşi.

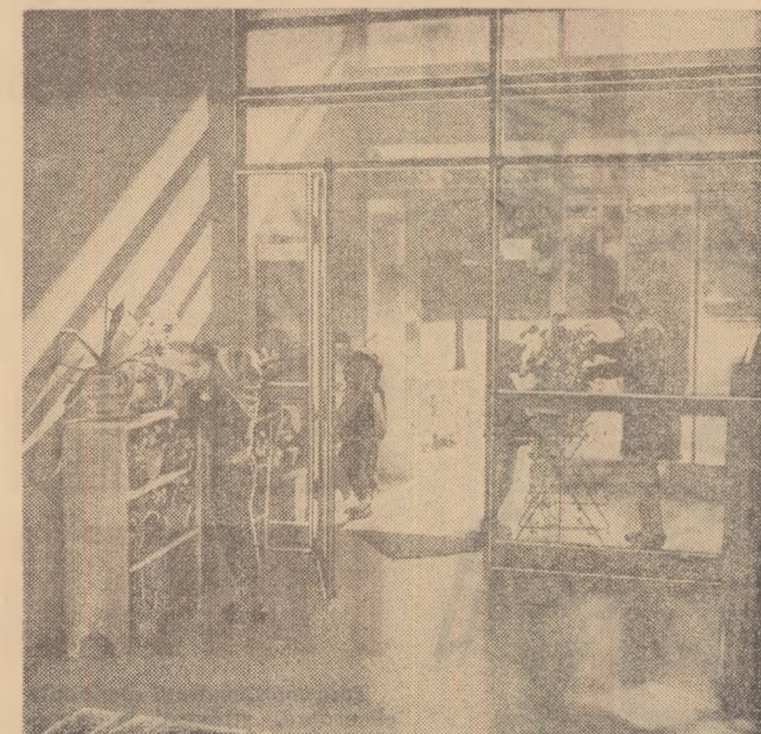
IARNA

Marş pionieresc

Lama argintie a patinelor străluceşte pe oglinda opacă a gheţii. Copiii şi-au pus pe umeri schiurile şi au urcat pe pîrtiile înzepezite ale munţilor. În unele colţuri ale ţării, zăpada cade în fulgi mari, minunaţi. A venit iarna! A pornit viforoasă să colinde ţara, să îmbrace totul în haina sa albă. A luat trenul spre Constanţa şi a coborît în minunea de sticlă şi oţel a noii gări. Litoralul nostru drag a primit-o cu liniştea şi melancolia lui din aceste zile. S-a plimbat pe la Eforie, pe la Mangalia, pe la Mamaia, pe la Năvodari. Aici, pe litoral, ritmul permanent, zgomotul înfundat, încleştat al macaralelor are ceva din permanenţa mişcării valurilor. Cele 1 800 de apartamente, în blocuri de cîte 10-12 etaje, construite în Constanţa doar în ultimii doi ani, numărul mare de şcoli, feţele vesele ale oamenilor, ochii lor albaştri ca marea (ce mulţi oameni au pe aici ochii albaştri!) îi spun iernii *„bun venit pe meleagurile dobrogene!"* Pe Bulevardul Tomis, iarna s-a întîlnit cu 250 de pionieri. Erau copii de la diferite şcoli de aici, care, organizînd în cinstea Zilei Republicii un marş pionieresc prin oraş, porniseră împreună cu tovarăşul Novac, vicepreşedintele Sfatului popular orăşenesc, să vadă cum se schimbă faţa oraşului. Întîlnind-o, copiii au salutat-o şi ei, urîndu-i bun sosit.

Frumoasă eşti, patria mea!

Frumoasă, minunată eşti patrie a visurilor mele dragi, a izbînzilor socialiste şi a mîndriei omului că trăieşte azi liber! În sala de festivităţi a *Şcolii de 8 ani nr. 3 din Craiova,* s-au adunat toţi pionierii să sărbătorească cel de-al 15-lea an de la proclamarea Republicii noastre.

Deschid puţin uşa şi din sală aud vocea unei pioniere:

„Foaie verde, bob-negară
Auzi cum te cîntă, ţară,
Auzi, ţară, cum te cîntă
Toate florile din luncă".

Printre gospodarii noilor blocuri, se numără şi pionierii!

Bravo, copii!

De departe, din comuna *Moisei, raionul Vişeu,* Tomoioagă Vasile scrie: „Noi, pionierii clasei a V-a B, de la Şcoala de 8 ani, am încheiat primul trimestru promovînd cu toţii. Nu avem nici un corigent, nici un repetent. Închinăm acest succes Zilei Republicii!"

Zi de neuitat

Erau acolo, de faţă, toţi colectiviştii. Nu lipsea nimeni. De la înfiinţarea primei gospodării colective din comuna *Independenţa, regiunea Galaţi,* n-au trecut mulţi ani. De fapt, anii aceştia se pot număra în cele peste 400 de case noi ridicate de colectivişti, în electrificarea şi radioficarea comunei, în căminul cultural nou şi frumos, în şcoala cea nouă şi curată, în viaţa bună, îmbelşugată a colectiviştilor. În ziua aceasta de început de decembrie colectiviştii celor două gospodării „Partizanul roşu" şi „Zorile socialismului" din comună s-au hotărît să-şi unească pămînturile şi averea.

În ziua aceasta de sărbătoare, tovarăşul Gheorghe Croitoru, preşedintele marii gospodării, nu i-a uitat pe pionieri. Şi acolo, în faţa părinţilor, le-a mulţumit. Pentru cele 35 000 kg de roşii şi cele 40 000 kg de struguri recoltate. Pentru hărnicia lor. Pentru că seamănă părinţilor lor!

Pagini realizate de: GETA COSTIN, EL. SKIBINSCHI, OVIDIU ZOTTA şi N. BULGARU.

Desen de A. MIHĂILESCU

> **„În Republica Populară Romînă, socialismul a învins definitiv la orașe și la sate". (Din Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962).**

LA ÎNDEMNUL PARTIDULUI

Tare-mi sînt dragi diminețile răcoroase, străvezii, la ceasurile cînd chemările sirenelor pun în mișcare șuvoaiele pașilor în tălăzuiri sonore, cu melodii de rapsodie...

Pornesc muncitorii spre uzină !...

Se-ntorc muncitorii de la uzină !...

Tare-mi sînt dragi orele în care schimbul ce se încheie trece mesajul cu însemnele realizărilor — schimbului care începe.

În orele acestea ale diminetilor proaspete și sonore îmi place să ascult cum bate inima patriei în fabricile noastre ; să ascult respirația vulcanică a Reșiței și a Hunedoarei ; să văd scînteierile funigeilor de lapte și mătase de la Săvinești; să trag în piept aerul cu iz de tencuială și de cărămidă de pe șantierul combinatului siderurgic de la Galați. Imi place să văd cum zburdă umbra proiectată de stelele de neon în fața blocurilor noi.

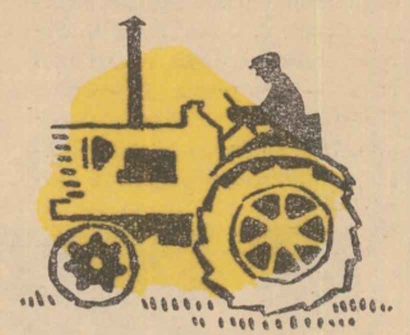
Îmi plac florile din parcuri și balcoane.

Mi-e dragă fața ta nouă, patria mea.

Dragi îmi sînt munții tăi cu peria pădurilor, cu urmele jivinelor, cu stînci abrupte cucerite de alpiniști, cu case de odihnă și cabane, cu cărărui bătute necontenit iarna și vara, cu rădăcini înfipte în minereuri și cărbune...

Dealurile tale cu chihlimbarul razahiilor și mișcarea uriașelor drage, ce lasă în urma lor, netede, fîșiile terasărilor.

Cîmpiile tale, străbătute de firele argintii ale rîurilor dar și de înaltele foișoare ale sondelor și, mai ales, de arcadele uriașe deschise de stîlpii rețelelor de înaltă tensiune. Întinderile tale mănoase, cu geometria nouă, uriașă a tarlale-

lor ; lanurile îndoite sub povara spicelor grele, cu silozuri încărcate și cu hambarele lungi și bogate ale gospodăriilor colective.

Îmi place privirea senină și siguranța din glasul colectivistului ospitalier cînd spune : „...tare bucuros de vizită. Mai stai la un pahar, mai vedem la televizor și dacă ți se pare că ai întîrziat prea mult, te-oi repezi cu motocicleta..."

> **SALARIUL REAL va crește pînă în 1965 cu 40—45 la sută față de nivelul din a doua jumătate a anului 1959, iar VENITURILE REALE ALE ȚĂRĂNIMII vor spori cu circa 40 la sută.**

Îmi plac apele cu săgețile păstrăvilor și pulsațiile turbinelor, cu talioanele deltei și smaraldele litoralului, blocurile noi — palate pentru odihna oamenilor muncii.

Și munții tăi, și cîmpiile tale, și apele tale, mereu au fost bogate și darnice, patria mea. De la data șlefuirii uneltelor de piatră, de la data primelor vetre pe care meșterii olari și-au lăsat semnele lor și pînă azi, meleagurile tale au dăruit mereu bogății. Dar niciodată pînă astăzi, aceste bogății nu au fost ale poporului.

Nu-i multă vreme de cînd și frumusetile, și bogățiile tale

erau furate de o mînă de jefuitori în frunte cu regele.

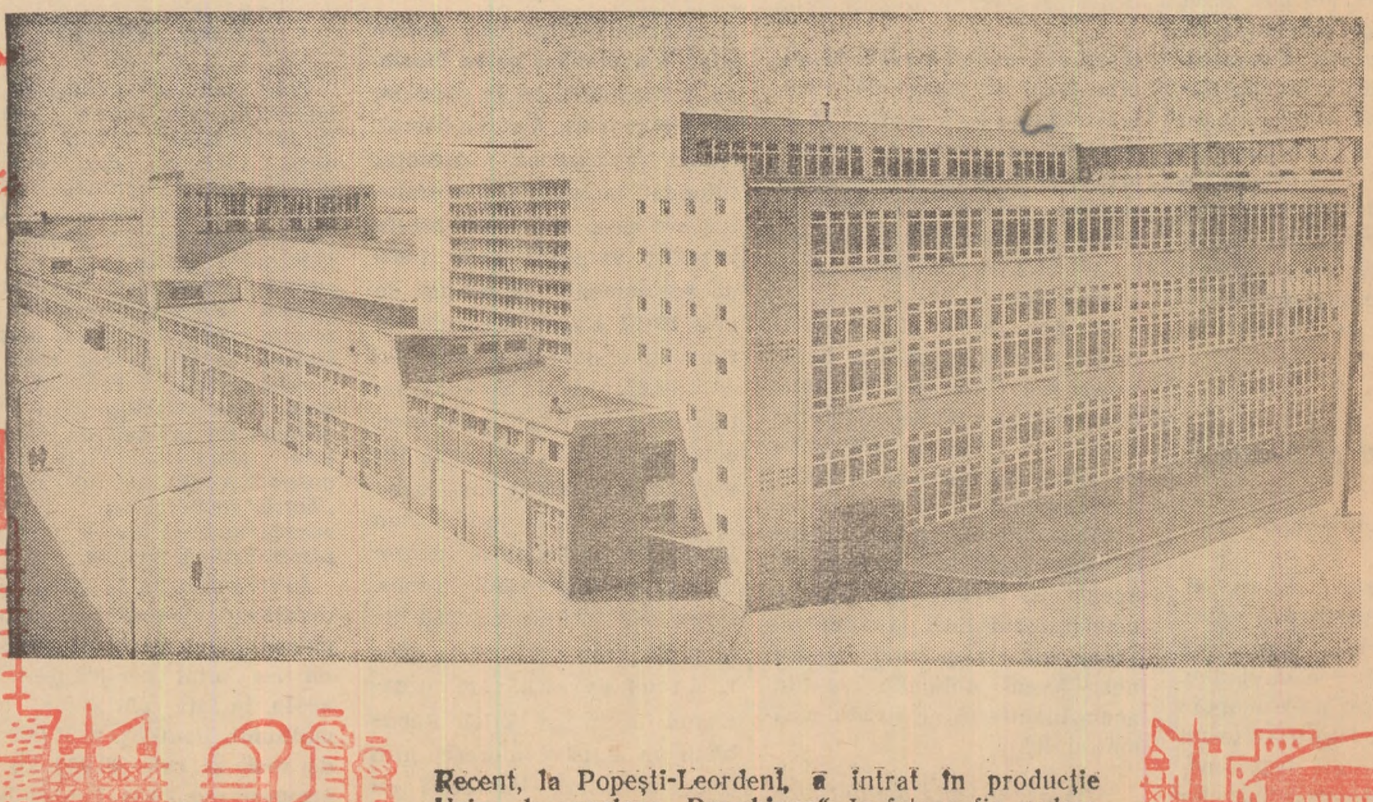
Poporul muncea, scotea cu trudă aurul munților tăi și tot cu trudă aurul cîmpiilor tale, dar pentru stăpîni. Lui îi rămîneau doar nădejdea, lapta și... închisorile. Mai sînt și astăzi glezne de pe ca[illegible] nu s-au șters încă urmele cătușelor.

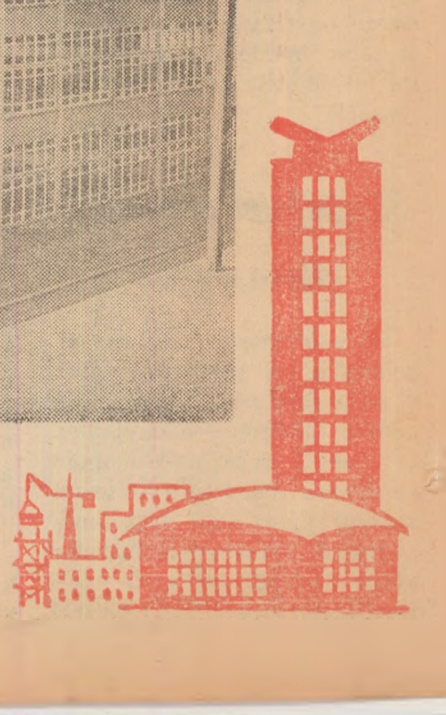
Dar astăzi, frumusețile și bogățiile tale, toate, sînt ale noastre. Astăzi și pămîntul, și aerul, și apa, și visele, și lumina, nouă ne aparțin.

Din năzuințele noastre și din clocotul inimii tale, patrie, s-a închegat o forță uriașă care a răsturnat legiuirile vechi, te-a făurit pe tine și ni te-a dăruit așa cum ești, frumoasă, bogată, liberă.

Această forță se numește Partidul Muncitoresc Romîn. La îndemnul lui am pus stăpînire pe fabrici, pe ogoare, și sub conducerea lui ne-am cucerit libertatea. El a așezat izvoare de lumini în școli multe și noi, cu porți larg deschise pentru toți copiii celor ce muncesc. El a făcut ca frunțile muncitorilor să fie semețe și privirile să fie senine. El a turnat în pașii dimineților răcoroase din drumul către uzină și în pașii care bat cărările din curtea colectivistilor pînă în marginea cîmpiei, melodii de rapsodie.

Și de aceea îmi plac diminețile tale, diminețile noastre, patrie mîndră și liberă, patrie socialistă !

Recent, la Popești-Leordeni, a intrat în producție Uzina de anvelope „Danubiana". In fotografie, vedere exterioară a uzinei.

Pe cărări și drumuri largi, colindînd meleaguri dragi

Străbatînd drumurile țării

Eu, copii, sînt șofer de cursa lungă. Ceea ce mă impresionează în mod deosebit în drumețiile pe care le fac de mulți ani prin țară, este bunăstarea oamenilor, care crește de la o zi la alta. Acest lucru se vede, în primul rînd, prin cantitatea și calitatea mărfurilor pe care le transport. De curînd, bunăoară, le-am dus colectiviștilor din Zăbrani aparate de radio, biciclete, motociclete, stofe, încălțăminte, mobilă. Pe vremea burgheziei, însă, la sate se transporta mai ales secărică și izmă, adică alcool.

GLIGA DIONISIE
șofer
Autobaza Arad

Imaginile vieții noi

De zece ani filmez imagini din noul peisaj industrial al patriei. Cu cîțiva ani în urmă, în Moldova, am filmat noua Fabrică de țevi de la Roman, noua Fabrică de rulmenți de la Bîrlad, iar la Iași am filmat cum muncitorii, cu ajutorul unor mașini și aparate dintre cele mai moderne, produceau primele flacoane de penicilină romînească.

La Galați, alături de monumentalele construcții ridicate în centru, am filmat, la marginea orașului, cum se puneau primele cărămizi la temelia viitorului Combinat siderurgic. Sînt imagini ale vieții noastre noi, socialiste .

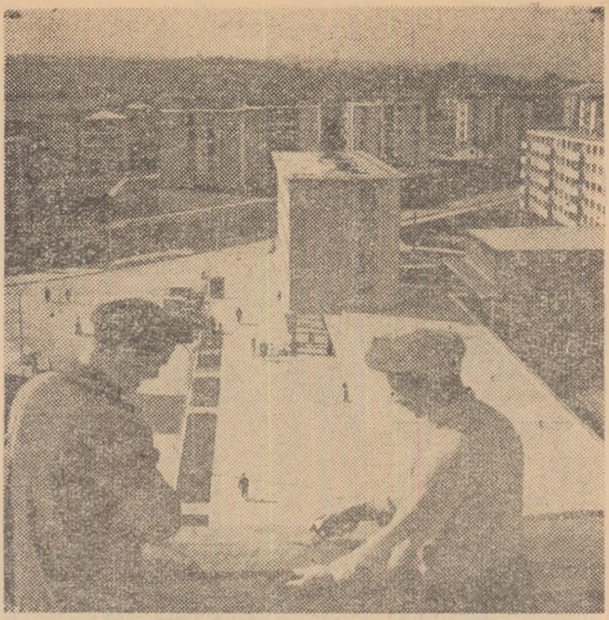
ION BÎRSAN
operator cinematografic
Studioul „Alex. Sahia"

Cu tolba și inima plină...

În urmă cu mulți ani, cînd trebuia să duc, de exemplu, cîte o scrisoare ceferistului Ion Stan, la fostele barăci „Carpați", de lîngă depozitul de lemne, îmi blestemam zilele, fiindcă intram în noroi pînă la gleznă. Acum știți unde-i duc corespondența acestui ceferist? În blocul nr. 3 ridicat de curînd în fosta piață Chibrit. Are omul apartament spațios, luminos, încălzire centrală, dependințe, mă rog, tot confortul. Și ca el locuiesc astăzi, mii și mii de muncitori din cartierul „Grivița Roșie". De aceea, acum am întotdeauna nu numai tolba încărcată cu scrisori, ci și inima plină de bucurie pentru viața noastră nouă.

ION CĂLUGĂREAN
factor poștal Oficiul
P.T.T.R. nr. 32,
București

ACESTEA NU ERAU ACUM 15 ANI

Trei imagini, trei documente despre măreția zilelor însorite pe care le trăim.

În fotografiile nr. 1 și 3 se află aspecte din orașele Onești și Victoria, apărute pe harta patriei în anii puterii populare, iar fotografia nr. 2 vă înfățișează un aspect din cabinetul de stomatologie al spitalului pentru copii „Caraiman", amenajat în ultimii ani în Capitală.

POVESTE SIMPLĂ

Călătoream deunăzi, într-o mașină, pe șoseaua care șerpuiește printre dealurile Clujului, spre Luduș. Nimeni din cei care ne aflam în mașină nu avea chef de vorbă. Doar arareori schimbam între noi cîte-o vorbă. Apoi, iar se lăsa tăcerea, molcomă, ca și ninsoarea care puncta cîmpul cu steluțe albe, scînteietoare.

Cum ne apropiam de destinație, de Cîmpia Turzii, am adus vorba de numele celui pe care-l căutam.

— Beraru?! au întrebat cu toții, deodată. Cum să nu-l cunoaștem! L-am sărbătorit chiar zilele trecute — trebuie să iasă la pensie. De patruzeci de ani lucrează la noi, la „Industria sîrmei". Și copiii îl cunosc pe baci Ilie Beraru.

— Și nu numai pe bătrîn îl știm, interveni șoferul. Eu sînt de loc din Viișoara — sat la o palmă de loc de uzină. Acolo își are el casa. E frumoasă și încăpătoare casa lui baci Ilie, și cînd vine Anul nou...

*

Poarta s-a deschis încet și pe treptele de la intrarea în casă își face apariția un om chipeș, în uniformă militară. E ofițer și-l cheamă... ca pe tatăl său, Ilie.

Dar iată că n-a intrat bine pe ușă și la poartă, rînd pe rînd, se ivesc... Mihai, Ion, Alexandru, Iustin, Maria, Cornelia. Cu toții, îmbrăcați în haine de sărbătoare. Aceiași care numai cu cîteva ore înainte mînuiau cu precizie strungul sau mașinile de prefilat sîrmă. Cu toții au crescut alături de baci Ilie, în uzină.

Nu-i încă seară, dar în ferestrele înalte au și înflorit luminile becurilor electrice. Viorica, îndrăgostită de muzică, se apropie de aparatul de radio și deschide butonul. Ce melodie frumoasă! O clipă, a uitat că se află acasă, în familie. Melodia o poartă departe, între colegele ei de la facultate...

De la bucătărie vine un miros ademenitor de bucate alese. Ana și Eugenia, fetele mijlocii, sînt nu numai niște colectiviste harnice; au pregătit împreună cu mama bunătăți felurite: friptură la tavă, plăcinte gustoase.

— Eu așez mesele, spune Viorica adresîndu-se celor mai mici din familie.

Ileana și Remus, (căci despre ei e vorba), știu ce au de făcut. Se reped la bucătărie să aducă farfuriile, tacîmurile.

Cîteva clipe mai tîrziu, în jurul meselor acoperite cu fețe albe, brodate, se adună toți cei doisprezece copii — o armată întreagă. Acum, în ajun de An nou, s-a umplut casa!

— La mulți ani, copii! spune fericit bătrînul muncitor, Ilie Beraru, ridicîndu-se în picioare cu paharul în mînă...

Ochii îi joacă în lacrimi. De bucurie! Are doisprezece copii. Și cu fiecare se mîndrește. Si acum, iată-l, împreună cu ei, la un loc!...

*

O poveste simplă, dar cu o semnificație profundă: fiecăruia din cei doisprezece copii ai lui baci Ilie Beraru, ca și tuturor tinerilor din patria noastră, anii noștri luminoși le-a deschis drumul unei vieți fericite!

AL. DINU IFRIM

Pentru sănătatea voastră

În anii puterii populare au luat ființă, în aproape toate orașele țării, spitale sau secții de pediatrie iar numărul paturilor de pediatrie a crescut în 1962 de 14 ori față de anul 1938. De asemenea, au fost create peste 3 800 de paturi pentru nou născuți. La sate s-au creat numeroase staționare de circumscripție pentru copii, inexistente în trecut, care dispun de peste 2 400 de paturi. Tot pentru ocrotirea copilului au fost create 27 de case ale copilului cu peste 3 400 de paturi, 31 preventorii ș.a. În țara noastră, asistența medicală pentru copii ca și tratamentul copiilor suferinzi, se face complet gratuit, pe părinți necostîndu-i aici un ban medicamentele și spitalizarea.

CĂLĂTORI DE IERI ȘI DE AZI despre țara noastră

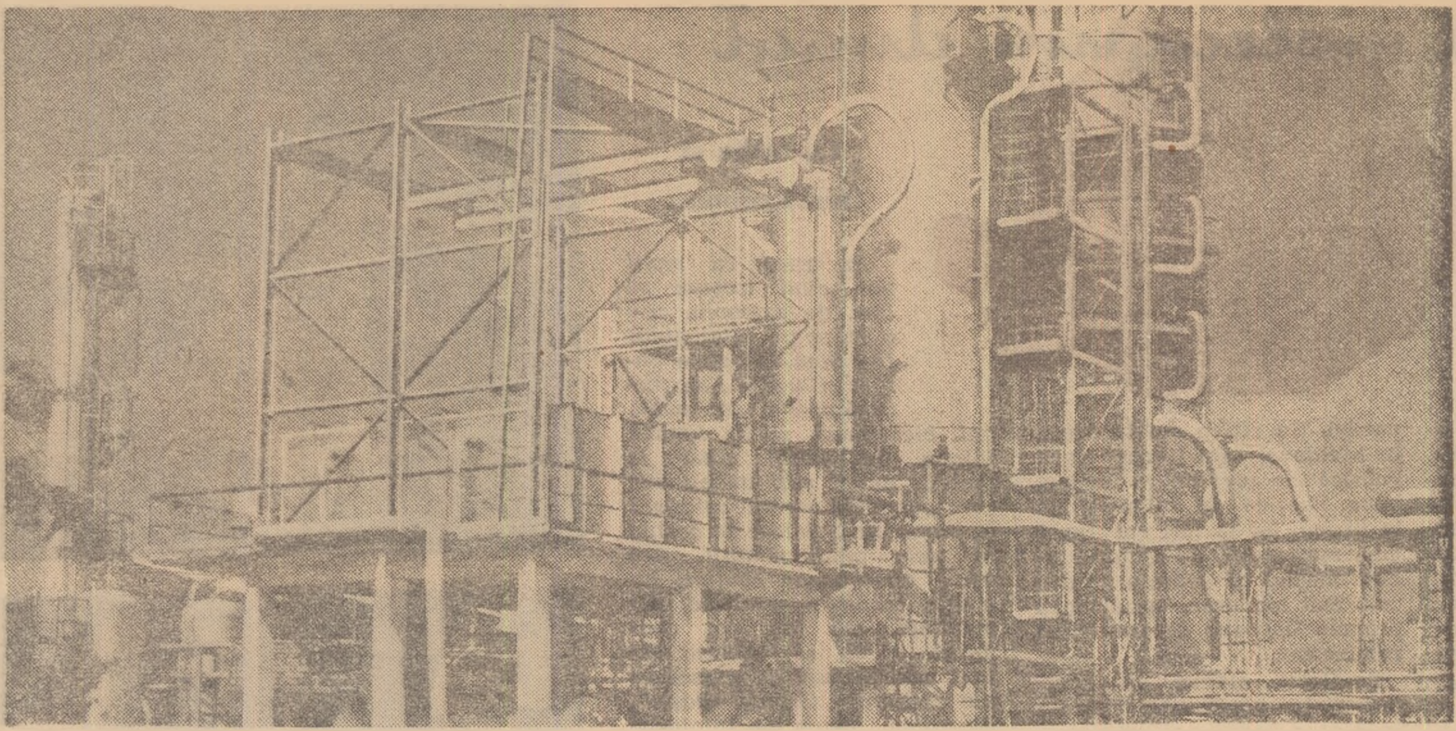

De-a lungul anilor, numeroși oameni de stat, oameni de afaceri, ziariști, turiști de peste hotare au fost oaspeții țării noastre. Unii dintre ei, revenind la noi după o anumită perioadă de timp, au rămas pur și simplu uimiți de noua înfățișare pe care a primit-o Romînia în anii construcției socialiste. Iată în acest sens cîteva mărturisiri semnificative.

LEON COUCOULAS, președintele Asociației oamenilor de litere din Grecia, declara anul trecut, la sfîrșitul vizitei făcute în Republica Populară Romînă: **„Am văzut țara dumneavoastră și acum 24 de ani și pot să fac o comparație cu Romînia antebelică. Cele constatate acum m-au uimit de-a dreptul. Noile unități industriale, marile construcții ce se înalță în întreaga țară, teatrele, sălile de concerte, casele de cultură, muzeele, toate acestea arată grija pe care o acordă noul regim bunăstării poporului romîn".** La rîndul său, industriașul P. KEITH, președintele corporației „Hydrocarbon Research" din S.U.A., spunea: **„Am mai fost în Romînia în anul 1935. Țin minte că, ieșind din piața Ateneului, am ajuns, după o scurtă plimbare, într-un cartier care semăna mai degrabă cu un sat. Sincer vorbind, aceasta mi-a lăsat o impresie neplăcută. Astăzi Bucureștiul este, într-adevăr, un oraș modern..."**

Iată și alte declarații grăitoare ale unor personalități de peste hotare care au fost, în ultimii ani, oaspeții țării noastre.

„Părăsesc Romînia cu impresii foarte bune. Progresul științei romînești și rezultatele obținute în domeniul învățămîntului și al vieții sociale în țara dumneavoastră sînt admirabile", declara prof. dr. IWA KUSUMASUMANTRY, rectorul Universității Padjadjaran din Bandung-Indonezia. Președintele Consiliului Superior al Radioteleviziunii franceze, HENRI TORRES, referindu-se la viața fericită, luminoasă a tineretului și copiilor din țara noastră recunoștea: **„Ceea ce am văzut aici m-a impresionat foarte mult. Aș putea spune că copilul este drapelul unei țări iar în fața frumosului dumneavoastră drapel, fiecare trebuie să-și scoată pălăria".**

Un uriaș laborator chimic industrial: Rafinăria de la Teleajen — instalația de lucru în vid.

DUPĂ 15 ANI

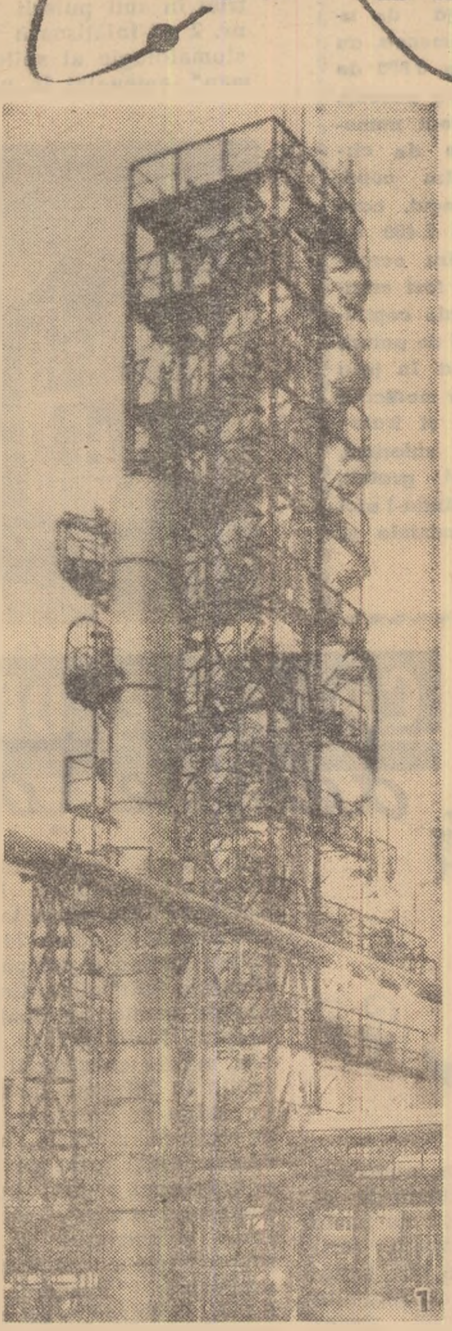
Progresele științei romînești

La puțin timp după proclamarea Republicii Populare Romîne, Academia, cel mai înalt for științific al țării, a pornit să se organizeze pe baze noi. În programul său de activitate, prezentat cu prilejul inaugurării, s-a arătat că: „Știința, tehnica, literatura, artele au acum în față largă și neîngrădită platforma ca să se dezvolte, ca să progreseze. Slujitorilor lor le revine sarcina să participe activ la îndrumarea și organizarea economiei și culturii în Republica Populară Romînă..." Acest program prezentat în anul 1948 avea să prindă viață în anii care au urmat.

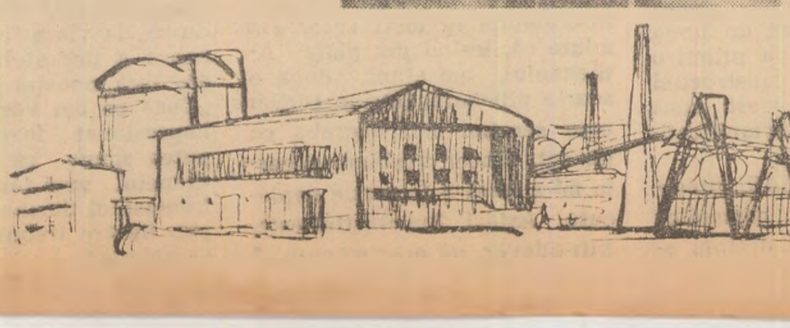
Ramuri noi ale științei

Reorganizarea pe baze noi a științei romînești a determinat un avînt necunoscut în trecut, dezvoltîndu-se noi ramuri, creîndu-se un binemeritat prestigiu și peste hotare. Astfel, s-au dezvoltat și sînt într-o ascensiune continuă: electronica, fizica nucleară, petrochimia, chimia maselor plastice, ramuri noi ale matematicii, ale tehnicii etc. Se studiază astăzi probleme deosebit de importante care să aibă ecouri directe în viața de zi cu zi a omului.

În acest sens **Prof. dr. I. FĂGĂRĂȘANU**, membru corespondent al Academiei R.P.R., explicîndu-ne importanța cercetărilor care se fac la clinica chirurgicală de la Spitalul „Carol Davilla" din București privind înlocuirea arterelor bolnave cu artere artificiale din masă plastică, arată: „De multă vreme, chirurgii din țara noastră și din alte țări s-au străduit să înlocuiască în cursul experiențelor pe animale sau chiar pe om, organele sau țesuturile bolnave. S-au încercat în acest scop materiale biologice și inerte dintre cele mai variate. Materialele sintetice realizate din fire dacron, întrebuințate în chirurgia vasculară, și-au dovedit superioritatea".

1

1. Industria noastră chimică se dezvoltă necontenit. În fotografie aspect din orașul petrochimiei — Onești.

2. În laboratorul de încercare la viteze mari în aerodinamică de la Institutul „Traian Vuia".

Științele naturii, studiul rolului oamenilor în procesul de transformare a naturii sînt preocupări deosebite ale oamenilor noștri de știință, specialiști în aceste domenii. **Prof. univ. V. GH. RADU**, membru corespondent al Academiei R.P.R. ne arată că: **„Toate transformările din natură, la care oamenii participă din plin, se desfășoară potrivit anumitor legi pe care oamenii de știință le cercetează, le studiază și le folosesc în interesul societății. Istoria dezvoltării științei și tehnicii ne arată, fără umbră de îndoială, că minunatele succese obținute pînă acum sînt numai începutul progreselor viitoare a căror măreție nici nu ne-o putem închipui".**

Popas în industria noastră

Ritmul de dezvoltare al industriei romînești în anii republicii este de necomparat cu ritmul dezvoltării industriale

2

în trecut. În urmă cu 15 ani, pentru înzestrarea industriei noastre existente, se aduceau aproape 95 la sută utilaje din import. În prezent, Uzinele de strunguri din Arad, Uzinele „Înfrățirea" din Oradea, Uzinele Metalurgice din Cugir, neînșiruind aci și numele altor uzine asemănătoare, satisfac cererile țării noastre privind necesarul de mașini unelte, existînd și posibilități pentru export. Realizăm în prezent și utilaje pe care odinioară nu le puteam realiza fie din lipsa mijloacelor tehnice, fie a specializării în domeniile respective. De exemplu: utilaje pentru rafinării, utilaje din care am exportat și în India și într-o serie de alte țări pentru industria chimică; utilaje pentru industria textilă, tractoare etc. Fără îndoială că nu putem să nu amintim de ramurile industriale tinere, create în ultimii ani, ca, de exemplu, industria aparatelor de radio și televizoare, industria obiectelor electrotehnice casnice, industria de relon, industria maselor plastice etc. Aceste industrii tinere au început să se afirme realizînd obiecte cu un grad de finețe comparabil cu cele mai bune produse străine. De asemenea, nu putem cuprinde în puține rînduri pasul important făcut înainte de industria noastră socialistă în anii Republicii. Dacă în unele domenii sîntem la început, încrezători în cunoștințele și forțele lor, muncitorii și specialiștii noștri se străduiesc continuu să realizeze mașini, instalații și obiecte care să fie calitativ la nivelul tehnicii actuale.

Perspectivele viitorului...

Putem spune că viitorul ne oferă perspective frumoase. Explicînd unele probleme ridicate de cibernetica, una din ramurile științifice actuale cu mari perspective de viitor, **Prof. univ. EDMOND NICOLAU**, ne arată că trebuie să ne ocupăm de cibernetică deoarece **„atît fiziologia cît și toate științele naturii pot progresa studiind cibernetica. Matematica, de asemenea, progresează vizibil prin mașinile de calcul care în fața problemelor aride dă răspunsuri rapide și exacte".**

Unul din evenimentele cele mai importante ale epocii în care trăim este, fără îndoială, cucerirea spațiului cosmic. Problemele astronauticii preocupă și pe oamenii noștri de știință. Este important faptul că țara noastră este membră a Federației internaționale de astronautică. În acest scop, Academia R.P.R. a înființat Comisia națională de astronautică al cărei președinte este Acad. prof. ELIE CARAFOLI.

Dacă pentru cîteva clipe am rula înapoi filmul celor 15 ani parcurși, ne-am mîndri de saltul uriaș făcut de știința și tehnica noastră sub conducerea înțeleaptă a partidului și ar constitui pentru noi un imbold de a continua pe drumul pe care am pornit, spre atingerea celor mai înalte culmi, culmile comunismului către care tindem.

Ing. A. LISEANU

ÎȚI MULȚUMIM, PARTID IUBIT

Șezătoare

Cuvîntul lui Gheorghiță reporterul

Dragii mei, iată-ne din nou împreună, organizînd în această pagină o șezătoare pionierească la care copii — corespondenți ai gazetei noastre — vor citi din creațiile lor literare închinate patriei, partidului, copilăriei lor fericite. Dar la șezătoare sînteți invitați și voi toți, dragi cititori !

Și acum, să-i ascultăm pe cei care ne vor prilejui clipe de bucurie, prin măiestria cu care au știut să folosească cuvîntul, să transpună în scris ideile și simțămintele lor înflăcărate.

Pentru început vă fac cunoștință cu eleva DIACONU MICAELLA de la Școala medie „Garabet Ibrăileanu" *din* Iași. *Să-i dăm cuvîntul Micaellei :*

Legămînt

Privește harta țării tale,
Cu munți înalți, cu șesuri line,
Privește cum, spre zări albastre.
Se-nalță fumul din uzine.

Și-atunci fii mîndru, fiu al țării,
Că nu e cinste-n lumea-ntreagă
Ca cinstea de-a fi demn, prin muncă,
De țara care-ți este dragă !

Din munți pînă-n întinse șesuri,
Peste orașe, peste sate,
Se-nalță roșu, către soare
Mărețul imn de libertate !

Lin urcă fumul din uzine
Și, călător spre zarea-albastră,
Va spune tuturor în lume
Cît de frumoasă-i țara noastră,

Ce bogăție de culoare,
Cînd vîntul verii o străbate,
Trezind fiori de viață nouă
În sînul holdelor bogate !

N-auzi bătînd inima țării
Din cer pînă-n străfund de mine ?
Muncește, fiu al țării tale,
Și țara s-o mîndri cu tine !

Cîte visuri minunate nu ne cuprind cînd ne gîndim la munca noastră viitoare în patria dragă ! Ne vedem constructori, tractoriști, strungari, frezori, colectiviști, navigatori și chiar... cosmonauți !

Despre aceste visuri ne va povesti acum elevul VLAD GH. EMIL din comuna **Bivolița**, raionul **Alexandria**, **regiunea București.**

Mîndria lui Anghel

Anghel era un prieten de-al meu, mai mare de ani ; el locuia în comuna vecină. Între comunele noastre era o distanță bunicică. Dacă voiam să mă duc la el, mergeam pe jos cam o oră. Dar și cît stam la el ne jucam cu toți băieții din sat de uitam cîteodată și de masă, și de casă. Cînd a început școala nu ne-am mai văzut prea des.

A trecut un an. Mai crescusem. Acum erau altfel de jocuri. În vacanța mare m-am hotărît să mă duc pe la Anghel.

Am ajuns în fața casei lui și m-am uitat peste gard. Anghel meșterea la ceva care semăna cu un autocamion în miniatură. M-am strecurat tiptil în curte și am aruncat o pietricică. Anghel a săltat capul nedumerit.

— A, tu erai, Emile ! a sărit bucuros.

— Da, eu. Dar tu ce mai faci ? Ce construiești ?

Anghel, încurcat, căuta să explice :

— Ei, meșteream o mașinuță, un autocamion.

— Dar de cînd îți place ție să construiești autocamioane ? întrebai.

— De mult... Și mi-a pus această întrebare neașteptată : Tu ce te faci cînd vei fi mare ?

— Eu ?! Hm... păi de... nu prea m-am gîndit. Dar tu ce te faci ?

— Păi eu m-am hotărît — spuse Anghel mîndru. Mă fac mecanic. Știi, colectiva noastră a cumpărat un autocamion. Șofer este nea Gheorghe Dumitriu. M-am împrietenit cu el. Mi-a arătat cîte ceva. Eu, acum, să termin pe a șaptea și mă duc la școala de mecanici.

Dintr-o vorbă în alta, ne-am hotărît să ne ducem să vedem mașina. Nea Gheorghe ne-a dat voie să urcăm în cabină și, aici, Anghel începu să-mi explice componența motorului. Învățase el multe.

La noi în comună avusesem un prieten, pe Titi. El voia să conducă un tractor. Acum este la școala de mecanici agricoli. Și lui Anghel i se va împlini dorința dacă va învăța bine. Dar eu nu prea m-am gîndit ce m-aș face. Așa, cînd vorbeam de meserii, nu mă gîndeam că și eu va trebui să-mi aleg o meserie.

Am căzut pe gînduri.

— Anghele ! am exclamat.

— Ce-i ? Vrei să te învăț și pe tine mecanica ?

— Nu ! Eu mă fac aviator.

— Aviator ? Frumos, zise Anghel. Ia privește !

Învîrti volanul, apăsă pe frînă. În sfîrșit, ieși și închise ușa cabinei. Se mîndrea cu mașina gospodăriei colective.

Ați urmărit, așadar, această istorioară. Ea, povestind despre alegerea unei profesii, dovedește și dragoste fața de muncă.

Minunate sînt construcțiile atît de numeroase ce se înaltă în patria noastră ! Este de ajuns să amintim rapiditatea cu care se înnoiește chipul orașelor țării.

Vom da cuvîntul lui BEJENARU CONSTANTIN de la Școala medie nr. 2 din Tulcea care ne va înfățișa în versuri mîndria și bucuria lui în fața acestor realizări.

Orașul meu

Schele noi cu soarele-nfrățite
Urcă tot mai zvelte către cer,
Fremătînd de cînt și tinerețe
Și orașul meu e-un șantier.

Străzi ce încă nu erau aseară
O pornesc puternic printre schele
Înșirînd sub zări de primăvară
Colierul blocurilor grele.

Unde se sfîrșește o clădire,
Se aprind spre seară becuri mii
Și se-aude zvon de fericire
Din balcoane pline cu copii.

Bogată și frumoasă ești, țara mea ! Sub conducerea înțeleaptă a partidului, tu devii pe zi ce trece mereu mai strălucitoare, găzduind în sînul tău o viață liberă, fericită.

Pionierul PARASCHIV GHEORGHE din comuna *Gurbănești*, raionul *Lehliu* ne va citi versurile sale intitulate

Țara mea

Mîndră-i țara mea iubită.
Mîndră ca un basm frumos !
Peste viața fericită,
Ceru-i veșnic luminos.

Mîndre-s noile orașe
Ridicate pe la noi,
Și-n orașe uriașe !
Mîndre-s fabricile noi.

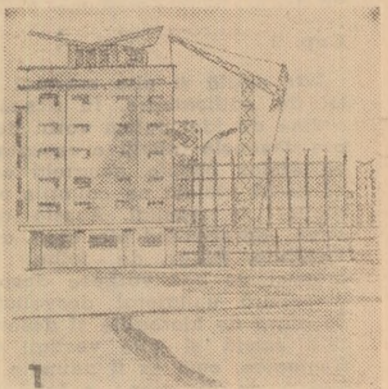
Case multe și cămine
Pentru mine s-au-nălțat
Și se-nalță pentru mine
Școli în fiecare sat.

E partidul cel ce-aduce
Fericire-ntregii țări,
Steaua roșie străluce
Către cele patru zări.

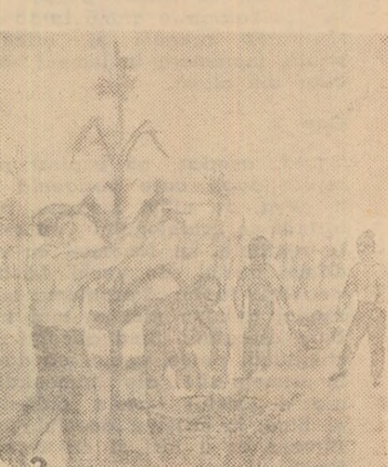
Mîndră-i țara mea iubită,
Mîndră ca un basm frumos !

Îmi pare rău că am ajuns la sfîrșitul șezătorii. Împreună vom poposi acum la o expoziție de desene create de copii în cadrul concursului de corespondențe și desene închinate aniversării Republicii.

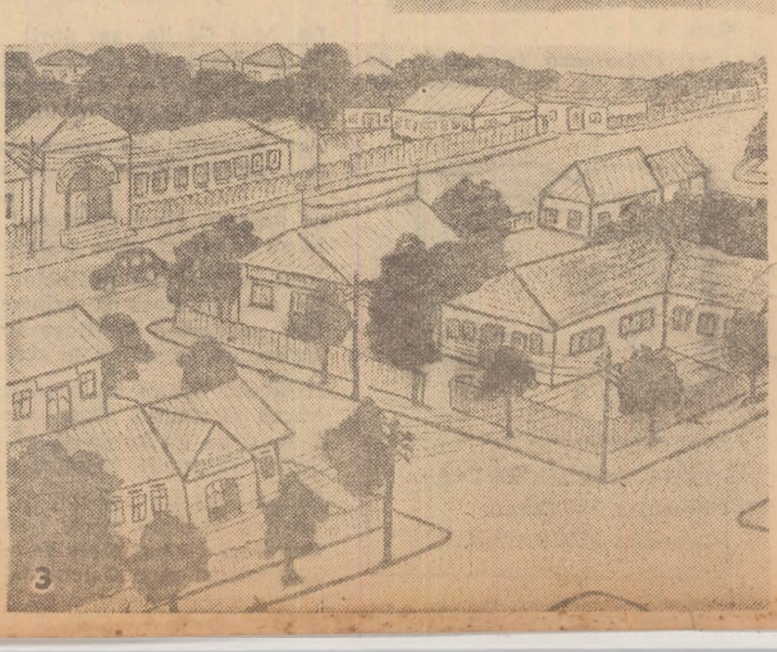
Iată trei desene din această expoziție.

1

2

3

1 „Se înalță noi blocuri" **desen în creion de** Buhagiar Cornel, **cl. a VII-a C, Școala de 8 ani nr. 5,** Onești.

2 „Pionieri alături de utemiști ajutînd la culesul porumbului", **desen în acuarelă de** Tîrlă Andrei cl. a **VII-a B, Școala medie nr. 1 „B.P. Hajdeu",** Buzău.

3 „Înflorește satul meu" **desen** de Gorjan Silviu, **cl. a** VII-a, **Școala de 8 ani, comuna** Albești, **regiunea** Argeș.

Al treilea EXERCIŢIU

Stamate Gheorghe tocmai terminase al doilea exerciţiu din cele trei pe care le avea de rezolvat pentru a doua zi, cînd o idee tulburătoare se născu în mintea lui luînd, mlădioasă, forma unui semn de întrebare: „Ce se va întîmpla dacă n-am să fac al treilea exerciţiu?" Încercă să alunge acest gînd, dar gîndul nu se lăsă cu una, cu două ci, dimpotrivă, puse stăpînire pe băiat. „În fond, de ce m-ar asculta tocmai pe mine la al treilea exerciţiu?" — cugetă Stamate. „Ridic mîna de la bun început, răspund la primul, poate chiar şi la al doilea, şi gata. Da, dar dacă ne controlează caietele? Ei, dacă ne controlează caietele, am să spun că ultimul nu mi-a reuşit şi o să-mi scadă un punct. Din păcate, nu sînt sigur dacă pe primele le-am rezolvat bine... Stai, e o soluţie: spun că m-a durut capul! Adică nu, asta am spus-o săptămîna trecută, că fusesem la film în continuare şi nici n-am deschis cartea. Să zic că m-a trimis mama undeva, cu vreo treabă? Nţ, asta am spus-o alaltăieri, cînd am jucat toată dimineaţa fotbal cu nasturi şi abia mi-a mai rămas timp să-mi fac ghiozdanul. Nici cu vaccinul nu merge, să zic că mă doare; au trecut zece zile de cînd ni l-au făcut. Să spun că mi-am notat greşit exerciţiile? Aş, asta mergea într-a treia. Bine e să fi copil mic, toată lumea te crede pe cuvînt. Cum spune poetul: „Unde eşti, copilărie?..." Da-da, dacă stai şi te gîndeşti, viaţa nu-i de loc simplă! Uite, de o jumătate de oră mă tot gîndesc şi n-am găsit nici o soluţie, ba îmi mai şi vîjîie capul de atîtea gînduri!"

Oftînd, Stamate Gheorghe se apucă să facă şi cel de al treilea exerciţiu.

Prima oară la patinaj

(monolog)

Nu, presimt că din mine n-o să iasă niciodată un patinator. Lunec prea la suprafaţa lucrurilor! Au, a treia căzătură... Cine m-a pus să mă înscriu la concursul de patinaj de săptămîna viitoare? Na, a cincea oară... Mă las păgubaş! Ce dacă vine la concurs şi şcoala vecină? E neapărată nevoie ca Marioara să mă vadă patinînd? Uf, dacă mai cad o dată, plec! Nu scrie nicăieri că un preşedinte de grupă nu-i poate mobiliza pe pionieri la patinaj dacă el nu ştie să... A zecea oară! Am impresia că numai mie îmi trec astfel de gînduri prin cap. Băieţii mă respectă chiar dacă nu ştiu să patinez! Prea sînt alunecoase patinele astea... Tot mai bine e cu schiurile, că ai bastoane! Aoleu, a douăsprezecea căzătură... Plec! A şaisprezecea... Nu-mi mai trebuie patinaj! A douăzecea... Hotărît, campionatul mondial de patinaj se va desfăşura fără mine. A douăzeci şi cincea... N-am talent, s-a isprăvit! A treizecea... Adio, patinoar! Adio, opturi pe gheaţă; pentru mine veţi rămîne întotdeauna o taină! Plec! Dar ce-i asta?! Băieţi, daţi fuga încoace... Se petrece ceva ciudat cu mine... Nu mă mai pot opri! Ajutor! Ba nu... staţi! Nu vă apropiaţi! Nu puneţi mîna! Zbor! Ura, am învăţat să patinez! Grupa... şi Marioara... şi campionatul mondial — totul e bine!

Scurt istoric al corigenţei

Cap. 1

Deşi piramida lui Keops a apărut cu mult înaintea corigenţei, se poate spune că şi aceasta are o vechime considerabilă. Începuturile sale se pierd în negura primelor săptămîni ale anului şcolar, lucru dovedit prin solide argumente de ordin arheologic. Să luăm, de pildă, **hieroglifele** din caietele de notiţe. Descifrarea lor a necesitat o muncă enormă, în special în preajma tezelor, dar tot degeaba, rezultatul fiind egal cu zero sau, cel mult, cu 4..

Cap. 2

Dar există şi alte mărturii la fel de edificatoare. În această ordine de idei putem vorbi despre **desenele primitive** executate cu creion chimic, acuarelă sau cerneală violetă pe colţurile paginilor de manual. Aceste desene, reprezentînd piei roşii, automobile, mingi de fotbal şi mănuşi de box vorbesc despre o cultură unilateral dezvoltată. În afară de hieroglife şi desene, mai există şi alte vestigii arheologice, cum ar fi anumite obiecte de uz intim: praştii cu şi fără crăcan, o gamă largă de zbîrnîitori precum şi bricege pentru incrustaţii în lemnul băncilor din clasă.

Cap. 3

Iată, aşadar, că contrar părerilor după care corigenţa ar fi ceva de ultim moment, datorîndu-se „ghinionului", ea este, în realitate, un fenomen cu rădăcini destul de vechi. Lăsînd deoparte faptul că problema aşazisului ghinion nici nu mai trebuie discutată, fiind absolut neştiinţifică, putem spune că dacă în primele zile ale trimestrului n-ar fi existat aceste rădăcini, ei bine, la sfîrşitul acestuia corigenţa ar fi fost şi ea inexistentă!

Cap. 4

Se elaborează în funcţie de rezultatele de pe trimestrul următor..

Cum ar spune pluguşorul...

UN UITUC:

— Primiţi cu... cu asta... primiţi cu... bună ziua !? Na, că am uitat de ce am venit la dv... Şi cînd te gîndeşti că am luat buhaiul special ca să-mi aduc aminte!

UNUL CARE ÎNVAŢĂ PAPAGALICEŞTE:

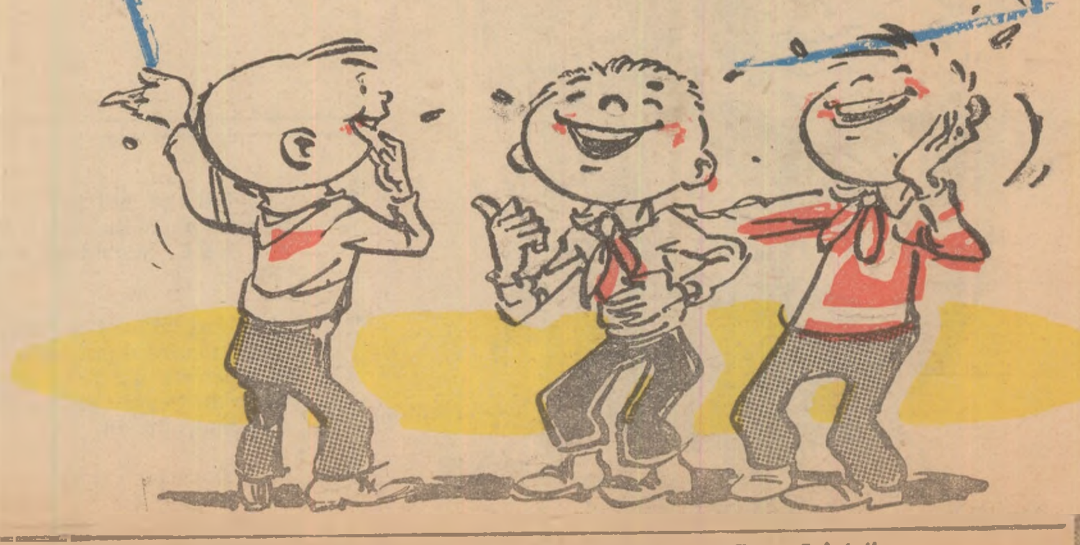
— Ahoahocopiişifraţistaţipuţinşinumînaţilîngăboivalăturaţişicuvîntulmiascultaţi!

UN BĂIAT CĂRUIA ÎI PLACE SĂ SE ASCULTE VORBIND:

— Tovarăşi, se pune problema dacă primiţi cu pluguşorul. Are cuvîntul Bădică Traian, care, după cum se ştie, s-a sculat mai an şi a încălecat pe un cal... Şi vă rog să mînaţi din proprie iniţiativă, flăcăi, deoarece cred că fiecare aveţi de spus. măi!

Astea-s cazuri foarte rare
Însă moşul le ţinteşte.
Ia vezi tu — din întîmplare —
Care ţi se potriveşte?

Scrisoare către Moş Gerilă

Eu, Moş Gerilă, am dorit
Să faci mata în chip şi fel
Şi să-mi aduci — dar negreşit! —
De Anul nou, un roboţel.

Am încercat să-l construiesc,
Am strîns bobine, lămpi şi scheme,
Şi difuzor. Nu-l izbutesc!
M-au încurcat nişte probleme.

Întîi racheta-am proiectat
Să zbor în Cosmos printre stele
Dar meşterind la dînsa-am luat
La şcoală, numai note rele.

De-aceea vreau un roboţel
Micuţ şi simplu. Doar odat'
S-apeşi pe un buton şi, el,
Să îţi răspundă răspicat.

Să am aşa un roboţel
Ce mai vacanţă mi-aş petrece!
Dar vezi să pui mata în el
Răspunsuri numai pentru... zece.

Text: OVIDIU ZOTTA
Versuri: M. CĂLIN
Desene: PUIU MANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii